

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد / بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم / از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ژرار ویسنوسکی - Gerhard Wisnewski

برگردان از: حمید محوی

۱۲ جولای ۲۰۱۴

رئیس موساد ربودن سه جوان اسرائیلی را پیشبینی کرده بود

(نمایش یا واقعیت؟)

پس از قتل سه جوان اسرائیلی، و در پی آن به قتل رسیدن یک جوان فلسطینی، تنش در فلسطین اوج گرفت. با این وجود رئیس موساد یک هفته پیش، طی یک گردهمایی امکان چنین قتلی را مطرح کرده بود و مشخصاً این ماجرا به بهانه ای برای منافع سرویس اطلاعاتی به کار برده شد.

شبکه ولتر | ۸ جولای ۲۰۱۴

سرزنشی متوجه موساد نیست — موساد به چگونگی حرفه خود آگاه است. اگر چه از یک هفته پیش از واقعه پیشبینی کرده بود که اگر سه جوان اسرائیلی ربوده شوند... که عملاً روز ۱۲ جون این پیشگوئی نیز به واقعیت پیوست. هنگام بحث و مجادله درباره احتمال وضع قانون تازه امنیتی، رئیس موساد تامیر پارود این پرسش را مطرح کرد که: «چه روی خواهد داد، اگر هفته آینده، سه نو جوان ۱۴ ساله از اردوگاه های مهاجرنشین اسرائیل ربوده شوند؟» این

پیشگویی دقیقاً به همین شکل به حقیقت پیوست : یک هفته بعد، سه نوجوان اسرائیلی ربوده شدند. آیا این رویداد اتفاقی بود؟ و یا این که خود موساد این سناریوی آدم ربائی را صحنه سازی کرده بود؟

در هر صورت این پرسشی طبیعتاً مطرح خواهد بود، زیرا خیلی شگفت آور به نظر می رسد. کوین بارت Kevin Barrett از سایت سربازان قدیمی امروز Veterans Today با شگفتی می گوید : « این نشان ساختگی بودن واقعه است : هر بار که ایالات متحده اسرائیل را برای ترک اردوگاه های اشغالی تحت فشار قرار می دهد و یا خواستار توقف ساختمان سازی در این مناطق می شود... فوراً در جائی بمبی منفجر می شود ».

جامعه بین الملل اسرائیل را زیر فشار قرار می دهد، و ناگهان بمب تازه ای منفجر می شود. جامعه یهودیان ارجنتاین موضع ضد صهیونیستی اتخاذ می کند، و ناگهان سفارت اسرائیل و به همین گونه مرکز انجمن یهودیان بوئنوس آیرس منفجر می شود. « و حالا، یعنی وقتی که تمام جهان برای اتحاد تازه بین حماس و سازمان فتح دست می زند، اسرائیل دیوانه می شود. سه نوجوان اسرائیلی ربوده می شود و اسرائیل نیز به شکل خشونت باری به کرانه باختری رود اردن حمله می کند ».

ناپدید شدن به شکلی ناپدید شدند که گویی زمین آنها را بلعیده است

از چنین دیدگاهی به نظر می رسد که اسرائیل ربودن نوجوانان را صحنه پردازی کرده — ولی این نظریه بیشتر به «نظریه توطئه» شباهت دارد — با این وجود، واقعه به شکل شگفت آمیزی روی داده، و نه تنها آدم ربائی، بلکه رسانه هائی که آن را پوشش داده اند، گویی نمی دانستند که این نوجوانان از کجا ربوده شده اند، آیا «از مدرسه تالمود» ربوده شده اند؟ یا «دانش آموز مذهبی» بوده اند؟ و یا به جمع «کودکان یهودیان مهاجر مناطق اشغالی» تعلق داشته اند؟ علاوه بر این، هیچ درخواست باج یا به رسمیت شناسی آدم ربائی از سوی هیچ گروهی صورت نگرفته است. نوجوانان خیلی ساده بی آن که رد پائی از خودشان به جا گذاشته باشند، ناپدید شده اند.

هیچ نشانی به جز همان بیانیه ای که ربودن آنها را اعلام کرده بود وجود نداشت. در نتیجه طبیعی است که پرسیم آیا اساساً چنین رویدادی واقعیت دارد یا نه؟ و اگر واقعیت دارد، چرا ربایندگان خاموش مانده اند؟ و اگر به شکل عمدی هیچ اعلامیه ای منتشر نمی کنند، هدف آنها از این آدم ربائی چیست؟ آیا تنها به این علت بوده است که باز هم آدمکشی کنند؟ به گزارش سایت اشپیکل آنلاین Spiegel Online، هیچ اطمینانی در مورد هویت ربایندگان وجود ندارد، هیچ «مدرک عینی» دال بر متهم بودن حماس وجود ندارد. بعداً حماس اتهامات وارد آمده را مردود اعلام کرد. حتی برای رسانه های ما نیز روشن بود که «آدم ربائی از دیدگاه سیاسی به موقع برای نخست وزیر اسرائیل نتانیاو به وقوع پیوست». به گزارش روزنامه المانی Die tageszeitung به تعبیر پاسکال کروساز Pascal de Crousaz کارشناس امور خاور میانه «ربودن دانشجویان برای اسرائیل فرصتی طلایی بود». حتی Deutschlandfunk از سفیر اسرائیل پرسیده بود که :

«مدرکی وجود ندارد، هیچ نشان روشنی در دست نیست، ولی با این وجود چگونه از هم اکنون می توانیم بدانیم که آدم ربائی کار حماس بوده است؟».

وقوع شگفت انگیز پیشگویی

آدم ربائی و مرگ سه جوان اسرائیلی به موقع برای جناح سر سخت دولت اسرائیل روی داد تا اتحادیه دولت نوین فلسطین را به مخاطره بیندازد. ولی در همان وقت، بحث و جدل درباره قانونی در جریان بود که می بایستی مبادله تروریست های محکوم به مرگ را ممنوع سازد. به اصطلاح سرویس های امنیتی مخالف این قانون بودند. اگر به

روزنامه اسرائیلی **هاآرتص** باور داشته باشیم، روز ۵ جون ۲۰۱۴، جلسه مهمی در دفتر سرویس امنیتی برگزار شد، که طی آن رئیس موساد **تامیر پارادو** « تلاش کرد تا وزرای کشور را متقاعد سازد که به این قانون رأی ندهند، زیرا نتیجه آن توان مانور دولت را در آدم ربائی های آینده محدود خواهد ساخت ». همین روزنامه می نویسد : **پارادو** برای نمونه به ربودن ۲۰۰ بچه مدرسه ئی توسط بوکو حرام در نیجریه اشاراتی داشت، و رئیس موساد به مناسبت طرح همین نمونه، «سناریوی کاملاً تخیلی را مطرح کرده بود که به شکل شگفت آوری به ربودن سه نوجوان اسرائیلی شباهت دارد». **پارادو**، مرد سرویس های مخفی از وزیر اقتصاد نفتالی بنت Naftali Bennett پرسیده بود که: « چه خواهید کرد، اگر سه دختر جوان ۱۴ ساله از در اردوگاه مهاجران یهودی ربوده شوند؟ آیا خواهید گفت که قانون مانع مبادله تروریست ها می شود ؟ » پیشگویی کاملاً صحیح. سایت سربازان قدیمی Veterans Today با کنایه طنز آمیزی می نویسد : « تامیر پارادو در پانئون پیشگویان قلبی پذیرفته شد. »

حق دروغوئی

بیاوند در اینجا موضوع را از آغاز مرور کنیم : جلسه مشهور در دفتر امور امنیتی روز ۵ جون برگزار شد، و رئیس موساد **تامیر پارادو** پیشبینی کرد که اگر یک هفته دیگر آدم ربائی صورت گیرد. روز ۸ جون، قانون منع مبادله تروریست ها، با وجود مخالفت سرویس های امنیتی، به تصویب کابینه رسید. و ۱۲ جون اعلام شد که سه نوجوان ربوده شده اند. یعنی، دقیقاً یک هفته پس از تهدید اعلام شده توسط **تامیر پارادو**.

« توطئه چینان » که هنوز کارهای زیاد برای انجام داشتند، در مظنون شدن به موضوع تنها نبودند. روزنامه اسرائیل تودی *Israel Today* ۱۸ جون در این مورد نوشت : « مسوولان سازمان ملل متحد و مقامات فلسطینی اظهار داشتند که اسرائیل احتمالاً این داستان ربوده شدن سه جوان اسرائیلی توسط حماس را کاملاً اختراع کرده است _ *Eyal Yifrach, Gilad Shaar et Naftali Frenkel* ». و گیلدا آترمون Gilad Atzmon (هنرمند جاز بریتانیایی که در اسرائیل به دنیا آمده، او مبارز ضد صهیونیست است و در لندن زندگی می کند) روز ۱۹ جون در این مورد نظریاتش را مطرح کرد و گفت : « هیچ مدرکی دال بر ربوده شدن سه مهاجر اسرائیلی وجود ندارد. هر اندازه زمان می گذرد، بیشتر می بینیم که تحلیل هائی که این موضوع را عملیات زیر پرچم دروغین توسط خود اسرائیل تعبیر کرده اند به حقیقت نزدیکتر می شود. ». به طور خلاصه : این داستان آدم ربائی ناباورانه به نظر می رسد، حتی در رسانه هائی که معمولاً از اسرائیل پشتیبانی می کنند. با افزایش تردیدها، اسرائیلی ها نیز با شتاب بیشتری به جست و جوی مدارک پرداختند.

و سپس ناگهان، روز ۳۰ جون ۲۰۱۴، اجساد سه جوان اسرائیلی را پیدا کردند. پس چه کسی آنها را کشته است ؟ روشن است که موساد نمی توانسته قاتل باشد ؟ الزاماً نه . در نتیجه، منتقدان در مورد وقوع خود آدم ربائی تردید کردند. شاید سرویس های مخفی اسرائیلی به ایجاد رویدادی رسانه ای بسنده کرده اند و عملاً موضوع یک صحنه پردازی محض بوده است. شاهدان از نبود اشک و گریه یاد کرده اند، و به نظر رسیده که هنگام مراسم به خاک سپاری برانکارها خالی بوده، و نتیجه گرفته اند که موضوع نمایشی بیش نبوده است. بر اساس گزارشات ارتش اسرائیل، ماشین ربایندگان کشف شده و آثار خون و پوکه فشنگ نیز روی صندلی ماشین دیده شده است. با این وجود، فراموش نکنیم هر نظامی در روی کره زمین، نه تنها مجاز است که آدم بکشد، بلکه می تواند دروغ بگوید. فردای کشف اجساد، روز اول جولای، مقامات مدعی شدند که صدای ضبط شده این سه جوان را در اختیار دارند که درخواست کمک کرده بودند، یعنی مدرکی که تا کنون به شکل اسفناکی ندیده گرفته شده بود.

به گزارش *The Jewish Daily Forward* : « آنها من را ربوده اند » می بایستی صدای یک نوجوان باشد که از طریق تلفون همراه این جمله را گفته است و سپس صدای فریاد و صدای ضربه، و سرانجام صدای خفیف تیراندازی. سپس صدای اتورادیو را می شنویم که آهنگ پخش می کند. به نظر واقعی می رسد ؟ این موضوعی است که باید مورد بررسی قرار دهیم. درخواست کمک هیچ پاسخی نداشته، زیرا تلفنچی پولیس، به گفته *Jewish Daily* تصور کرده است که دروغ بوده.

یا به شکلی که یکی از مفسران سایت انترنت *Jewish Daily* گفته است: « وقتی تماس مظنون به نظر می رسد، ابتداء باید بر اساس منشور عمل کرد و سپس افرادی که بیشتر از ۱۲ سال دارند و به دروغ با سرویس های امنیتی تماس گرفته اند، باید تحت پیگرد قرار گیرند و قویاً مجازات شوند.»

لینک متن اصلی در شبکه ولتر

<http://www.voltairenet.org/article184675.html>

گاهنامه هنر و مبارزه

۱۱ جولای ۲۰۱۴